

Sygn. akt II K 573/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Iwona Kowalik

Protokolant Sylwia Domańska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy J. T.

po rozpoznaniu w dniach 2 października 2010 roku, 27 listopada 2014 roku, 15 stycznia 2015 roku, 3 lutego 2015 roku, 12 marca 2015 roku, 14 kwietnia 2015 roku, 21 maja 2015 roku, 30 czerwca 2015 roku, 10 września 2015 roku, 24 września 2015 roku, 29 października 2015 roku, 17 grudnia 2015 roku, 28 stycznia 2016 roku, 1 marca 2016 roku, 24 marca 2016 roku sprawy karnej

L. C. (...)

ur. (...) w Ś.

syna T. i K. z domu Z.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie pomiędzy 19.07.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 17000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

II. w okresie pomiędzy 07.07.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 20000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

III. w okresie pomiędzy 10.07.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN: (...), o wartości 18000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

IV. w okresie pomiędzy 03.05.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 50000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

V. w okresie pomiędzy 25.06.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 37000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

VI. okresie pomiędzy 11.07.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 49900 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

VII. w okresie pomiędzy 11.10.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki, B. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 50000 zł wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

VIII. w okresie pomiędzy 04.09.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 15000 zł., wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

IX. w okresie pomiędzy 19.07.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 35000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

X. w okresie pomiędzy 17.06.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 45000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XI. w okresie pomiędzy 04.06.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 20000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XII. w okresie pomiędzy 18.11.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód marki/ y W C. o nr rej. (...), nr VIN (...)((...), o wartości 30000 zł , wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie rozmontował go na części.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XIII. w okresie pomiędzy 11.11.2013r. a 27.11.2013r,-w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 28000 zł., wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XIV. w okresie pomiędzy 05.07.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 56000%, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XV. w okresie pomiędzy 17.05.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 28000 zł wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XVI. w okresie pomiędzy 15.01.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości (...), wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XVII. w okresie pomiędzy 28.03.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód marki P. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 40000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XVIII. w okresie pomiędzy 06.03.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 30000 zł. wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

I. oskarżonego **L. C. uniewinnia** od popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach od I do XI i od XIII do XVIII części wstępnej wyroku tj. czynów z art. 291§1 kk, a koszty procesu w tym zakresie zalicza na rachunek Skarbu Państwa;

II. w ramach czynu opisanego w punkcie XII części wstępnej wyroku oskarżonego uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 18 listopada 2013 roku do dnia 27 listopada 2013 roku w Ś., woj. (...), nabył od nieustalonej osoby za kwotę 4.000 złotych samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), numerze VIN: (...), o wartości 30.000 złotych, o którym na podstawie okoliczności towarzyszących nabyciu powinien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą przestępstwa kradzieży, tj. popełnienia czynu z art. 292§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 292§1 kk wymierza mu **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

III. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk, w brzmieniu tych przepisów obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, zawiesza oskarżonemu warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 2 (dwóch);

IV. na podstawie art. 63§1 kk, w brzmieniu tego przepisu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, w wypadku jej wykonania, okres zatrzymania w sprawie tj. jeden dzień – 27 listopada 2013 roku;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 1/18 kosztów sądowych i wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.04.2012r. H. K. przyjechał swoim samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2007, nr VIN (...), koloru czarna perła, z P. do miejscowości B.. W dniu 03.05.2012r. samochód ten został skradziony z terenu posesji w B., o czym została zawiadomiona telefonicznie Policja w J.. Pokrzywdzony oszacował samochód na kwotę ok. 50000 zł.

Postanowieniem z dnia 07.05.2012r. postępowanie w sprawie zaboru w celu przywłaszczenia w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania H. K. – k- 205-207, 625v.

protokół oględzin – k- 208

notatka urzędowa – k- 203, 210, 213, 215

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 216

W dniu 16.06.2012r. M. K. (1) przyjechał samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2005, nr VIN (...), koloru czarny metalik, o wartości 45000 zł, stanowiącym własność S. K., z L. do K. w celach wypoczynkowych. Samochód pozostawił na parkingu willi (...). W dniu 17.06.2012r. M. K. stwierdził kradzież samochodu, o czym zawiadomił Policję.

Postanowieniem z dnia 27.06.2012r. postępowanie w sprawie zaboru w celu przywłaszczenia w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania M. K. (1) – k- 319-321, 589v.-590

protokół oględzin – k- 324-325

notatka urzędowa – k- 318, 328, 329, 330, 334

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 335

P. S. (1) w czerwcu 2012 roku był właścicielem samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2004, nr VIN (...), koloru srebrny metalik. W dniu 03.06.2012r. zaparkował samochód na parkingu osiedlowym na wysokości nr (...) we W.. W dniu 04.06.2012r. ok. godz. 04:45 stwierdził, że samochód został skradziony. Zadzwoił na Policję i z funkcjonariuszami dokonał oględzin tego miejsca. Wartość samochodu P. S. oszacował na kwotę 20000 zł.

Postanowieniem z dnia 18.06.2012r. postępowanie w sprawie zaboru w celu przywłaszczenia w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania P. S. (1) – k- 349-350, 689-689v.

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 346, 363

W czerwcu 2012 roku W. N. był właścicielem samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2007, nr VIN (...), koloru granatowy metalik, który użytkował jego syn M. N. (1). W dniu 24.06.2012r. M. N. zaparkował samochód przy ul. (...) we W.. W dniu 25.06.2012r. stwierdził kradzież samochodu z miejsca, w którym go pozostawił. Zawiadomił Policję o kradzieży auta. Wartość auta oszacował na kwotę 37000 zł.

Postanowieniem z dnia 28.07.2012r. postępowanie w sprawie zaboru w celu przywłaszczenia w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania M. N. (1) – k- 219-222, 625v.-626

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 224

W dniu 06.07.2012r. J. W. zaparkował samochód osobowy marki V. (...) o nr rej (...), rok prod. 2003, nr VIN (...), koloru srebrny metalik, o wartości 20000 zł, na wysokości posesji nr (...) przy ul. (...) w K.. W dniu 07.07.2012r. o godz. 10:40 ujawnił brak samochodu w tym miejscu. O kradzieży auta zawiadomił Policję.

Postanowieniem z dnia 13.09.2012r. postępowanie w sprawie kradzieży z włamaniem w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania J. W. – k- 186-188, 689v.

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 191

W dniu 10.07.2012r. K. S. stwierdziła kradzież swojego samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2002, nr VIN: (...), koloru srebrnego, o wartości 18000 zł, zaparkowanego we W. przy ul. (...) na wysokości nr (...). O zdarzeniu zawiadomiła Policję, jednak postępowanie w tej sprawie zostało umorzone postanowieniem z dnia 20.07.2012r. wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania K. S. – k- 126-127, 194-195, 626

notatka urzędowa – k- 198, 199,

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 201

W dniu 10.07.2012r. ok. godz. 22.00 M. M. (1) - współwłaściciel samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2007, nr VIN (...), koloru granatowego - zaparkował auto w garażu znajdującym się w budynku przy ul. (...) w J.. W dniu 11.07.2012r. B. M. ujawniła przeciętą kłódkę i otwarty garaż, a w nim brak samochodu. O zdarzeniu zawiadomiła Policję. Wartości samochodu określiła ma 49900 zł.

Postanowieniem z dnia 17.08.2012r. postępowanie w sprawie włamania do garażu i kradzieży w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania B. M. – k- 232-234, 625v.

notatka urzędowa – k- 228, 229

protokół oględzin – k- 235-236

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 265

M. S. w dniu 18.07.2012r. przyjechał samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2003, nr VIN (...), koloru srebrnego, o wartości 17000 zł, do J. i zaparkował auto na parkingu niestrzeżonym przed blokiem przy ul. (...). W dniu 19.07.2012r. o godz. 06.30 wychodząc do pracy stwierdził brak samochodu w miejscu, w którym go pozostawił. O kradzieży auta M. S.zawiadomił Policję.

Dowód: zeznania M. S. – k- 151-154

M. F., poprzednio M., w 2012 roku była współwłaścicielką samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2006, nr VIN (...), koloru czarnego, o wartości 35000 zł. W dniu 18.07.2012r. o godz. 18.00 zaparkowała samochód we W. na parkingu osiedlowym przy ul. (...). W dniu 19.07.2012r. o godz. 07.20 stwierdziła brak samochodu w miejscu gdzie go pozostawiła. O kradzieży samochodu zawiadomiła Policję.

Postanowieniem z dnia 03.09.2012r. postępowanie w sprawie kradzieży z włamaniem w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania M. F. – k- 299-300, 590v.

notatka urzędowa – k- 304, 311

protokół oględzin – k- 305-308

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 312-313

W dniu 03.09.2012r. M. K. (3) zaparkował samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2001, nr VIN (...), koloru srebrnego, o wartości 15000 zł, na ul. (...) w B.. O godz. 04.30 stwierdził kradzież samochodu z miejsca, w którym go pozostawił. O tym fakcie zawiadomił Policję.

Postanowieniem z dnia 17.09.2012r. postępowanie w sprawie kradzieży z włamaniem w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania B. K. – k- 283-284, 590

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 295

W styczniu 2013 roku właścicielem samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2008, nr VIN (...), koloru granatowego, była firma (...) PL (...) z/s w S., a jego użytkownikiem był G. P. (1). W dniu 15.01.2013r. samochód ten został skradziony z parkingu przy ul. (...) we W.. O kradzieży auta G. P. zawiadomił Policję. Wartość start oszacował na kwotę 37100 zł.

Postanowieniem z dnia 25.01.2013r. postępowanie w sprawie kradzieży z włamaniem do w/w samochodu i jego zaboru zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania G. P. (1) – k- 429-432

notatka urzędowa – k- 433

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 436

A. J. w marcu 2013r roku wynajmowała mieszkanie w K. przy ul. (...) 42. Od marca 2012 roku była współwłaścicielką samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2005, nr VIN (...), koloru czerwonego, o wartości 30000 zł. W dniu 05.03.2013r. pozostawiła samochód na pobliskim parkingu niestrzeżonym. W dniu 06.03.2013r. ok. godz. 08.00 po wyjściu z domu stwierdziła kradzież samochodu. O zdarzeniu zawiadomiła Policję.

Postanowieniem z dnia 10.05.2013r. postępowanie w sprawie kradzieży z włamaniem w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania A. J. – k- 102, 460-462, 611v.

notatka urzędowa – k- 465, 468, 469, 470, 473

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 481-482

W. U. w marcu 2013 roku był użytkownikiem samochodu dostawczego marki P. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2011, nr VIN (...), koloru białego, o wartości 40000 zł, którego właścicielem była firma (...) Sp. z o.o. z/s w W.. W dniu 27.03.2013r. W. U. zaparkował samochód jak zawsze blisko swojego domu tj. na ul. (...) w K.. Ok. Godz. 00.20 dnia 28.03.2013r. po powrocie z W. stwierdził kradzież samochodu, o czym zawiadomił Policję.

Dowód: zeznania W. U. – k- 441-443, 657v.-658

notatka urzędowa – k- 438, 453

protokół oględzin – k- 444-445

K. B. w dniu 16.05.2013r. ok. godz. 20.50 zaparkował samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2005, nr VIN (...), koloru szary metalik, o wartości 28000 zł, którego był właścicielem, przed domem na swojej nieogrodzonej posesji w J. przy ul. (...). W dniu 17.05.2013r. o godz. 06.15 stwierdził kradzież samochodu. O zdarzeniu zawiadomił Policję.

Postanowieniem z dnia 21.05.2013r. postępowanie w sprawie kradzieży z włamaniem w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania K. B. – k- 403-409, 657v.

notatka urzędowa – k- 402, 422

protokół oględzin – k- 418-419

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 423

W dniu 04.07.2013r. ok. godz. 20.00 A. N. zaparkowała samochód osobowym marki V. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2008, nr VIN (...), koloru czarnego, o wartości 56000 zł, w L. przy ul. (...) pod domem swojego ojca. Następnego dnia tj. 05.07.2013r. ok. godz. 09.00 A. N. stwierdził, że samochód został skradziony. O zdarzeniu zawiadomiła Policję.

Postanowieniem z dnia 10.07.2013r. postępowanie w sprawie kradzieży z włamaniem w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania A. N. – k- 392-393,

notatka urzędowa – k- 396, 397

protokół oględzin – k- 395

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 398

W październiku 2013 roku właścicielem samochodu osobowego marki B. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2008, nr VIN (...), koloru czarny metalik, o wartości 50000 zł, była firma (...). Sp. z o.o. z/s w O. przy ul. (...), a jego użytkownikiem był A. W.. W dniu 10.10.2013r. A. W. pojechał tym do W.. Zaparkował samochód ok. godz. 21.30 na ul. (...) pod nr(...). W dniu 11.10.2012r. w godzinach rannych stwierdził brak samochodu w miejscu, w którym go pozostawił. O kradzieży auta A. W. zawiadomił Policję.

Dowód: zeznania A. W. – k- 271-274, 590v.

G. S. w listopadzie 2013 roku był użytkownikiem samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2007, nr VIN (...), koloru szarego, o wartości 28000 zł, właścicielem którego była firma (...). o.o. z/s w O.. W dniu 10.11.2013r. ok. godz. 18.00 G. S. zaparkował samochód we W. na parkingu osiedlowym na ul. (...) w odległości ok. 30 metrów od bloku mieszkalnego. W dniu 11.11.2012r. o godz. 12.00 stwierdził brak samochodu w miejscu, w którym go pozostawił. O kradzieży auta zawiadomił Policję.

Postanowieniem z dnia 27.11.2013r. postępowanie w sprawie kradzieży z włamaniem w/w samochodu zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: zeznania G. S. – k- 385-388,

postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k- 390

M. W. w listopadzie 2013 roku użytkował samochód marki V. (...) o nr rej. (...), rok prod. 2009, nr VIN (...), koloru srebrny metalik, o wartości 30000 zł, którego właścicielem był jego ojciec H. W.. W dniu 17.11.2013r. M. W. przyjechał samochodem z S. do W.. Zaparkował auto we W. przy ul. (...) na wysokości garażu nr (...). W dniu 18.11.2013r. ok. godz. 09.00 stwierdził kradzież samochodu, o czym zawiadomił Policję.

Dowód: zeznania M. W. – k- 120-121, 373-374, 612v.

notatka urzędowa – k- 369, 370,

protokół oględzin – k- 377

Ł. C. w 2013 roku kupował części aut na aukcjach internetowych oraz samochody od nieustalonego mężczyzny, z którym spotykał się na ul. (...) w Ś.. Ceny zakupu samochodów wynosiły ok. 4000-5000 zł, w sumie kupił 10 samochodów z roku produkcji od 2006 do 2009, auta zdemontował i sprzedał za pośrednictwem a. posługując się (...). W ten sposób w nieustalonym okresie kupił od tego mężczyzny A. (...) koloru czarnego, A. (...) ciemny granat, A. (...) szare, A. (...) srebrne, F. (...) czarny, A. (...) białe, B. (...) szare, B. (...) ciemny granat lub czarny, V. (...) czarny. Kupił też na aukcji a. poszycie z samochodu marki P. (...).

W okresie pomiędzy 18.11.2013r. a 27.11.2013r. Ł. C. nabył od nieustalonego mężczyzny za kwotę 4000 zł samochód marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 30000 zł skradziony w dniu 18.11.2013r. z terenu W.. Po przekazaniu pieniędzy poszedł po auto na ul. (...) na parking wzdłuż ulicy, a następnie udał się tym autem na ul. (...) do wynajmowanego garażu. Samochód ten zamierzał rozebrać na części i je sprzedać.

W dniu 27.11.2013r. funkcjonariusze Policji z K. we W., po uzyskaniu anonimowej informacji, udali się do Ś. na ul. (...) do znajdującego się tam garażu. Pod nim stał samochód marki V. (...), w którym w otwartej skrzyni ładunkowej znajdowały się drzwi samochodowe koloru srebrnego. W czasie gdy Ł. C. z garażu wynosił przednią maskę koloru srebrnego pochodzącą z V. (...) został wylegitymowany przez Policjantów. W garażu znajdował się samochód V. (...) o nr rej. (...), z którego zostały wyjęte fotele przednie i tylna kanapa, które leżały pod ścianą. Pojazd miał zdemontowane drzwi przednie, maskę przednią, kolumnę kierowniczą i różne plastikowe elementy. Ł. C. został zatrzymany przez Policję.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k- 48-49, 69-71, 135-136, 487-488, 573v.574, 782

zeznania K. W. – k- 33-34, 612v.

A. S. – k- 35-36, 612

B. P. – k- 43-44, 611v.-612

notatka urzędowa – k- 1-2

protokół zatrzymania osoby – k- 3

protokół przeszukania, spis i opis rzeczy – k- 24-26

W czasie przeprowadzonego przeszukania garażu przy ul. (...) w Ś. oraz wynajmowanej przez oskarżonego hali w miejscowości W. funkcjonariusze Policji ujawnili części samochodowe, elementy karoserii i dokumenty, w tym:

- poduszki powietrzne o nr (...) i (...), wartości rynkowej po 70 zł oraz skrzynię biegów o nr (...), wartości rynkowej 110 zł, pochodzące z samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...),

- poduszki powietrzne o nr (...) i (...), wartości rynkowej odpowiednio: 70 zł i 60 zł, pochodzące z samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej (...), nr VIN (...),
- poduszkę powietrzną o nr (...), wartości rynkowej 80 zł i skrzynię biegów o nr (...), wartości rynkowej 230 zł, pochodzące z samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN: (...),
- poduszki powietrzne o nr (...) i (...), wartości rynkowej po 60 zł oraz skrzynię biegów o nr JEM (...), wartości rynkowej 230 zł, pochodzące z samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...),
- poduszkę powietrzną o nr (...), wartości rynkowej 40 zł i skrzynię biegów o nr (...), wartości rynkowej 230 zł, pochodzące z samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...),
- poduszki powietrzne o nr (...) i (...), wartości rynkowej po 40 zł, pochodzące z samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...),
- wklejki producenta o nr (...), nr (...), nr (...), nr (...), nr (...), pochodzące z samochodu osobowego marki B. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), bez wartości materialnej,
- wklejkę producenta o nr (...), pochodzącą z samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), bez wartości materialnej,
- skrzynię biegów o nr (...), wartości rynkowej 230 zł, pochodzącą z samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...),
- skrzynię biegów o nr (...), wartości rynkowej 230 zł, pochodzącą z samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...),
- skrzynię biegów o nr (...), wartości rynkowej 110 zł, pochodzącą z samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...),
- kurtynę poduszki powietrznej o nr (...), wartości rynkowej 40 zł oraz sterownik poduszki powietrznej o nr (...), wartości rynkowej 20 zł, pochodzące z samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...),
- sterownik poduszki powietrznej o nr (...), wartości rynkowej 10 zł, pochodzący z samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...),
- poduszkę powietrzną o nr (...), wartości rynkowej 40 zł, pochodzącą z samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...),
- książkę serwisową pochodzącą z samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), bez wartości materialnej,
- wycięte pole numeryczne z numerem VIN (...), pochodzące z samochodu marki P. (...); o nr rej. (...), nr VIN (...), bez wartości materialnej,
- dokumenty w postaci wyciągu bankowego oraz wniosku o udzielenie kredytu na nazwisko A. J., pochodzące z samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), bez wartości materialnej oraz tylnej klapy bagażnika, o wartości rynkowej 70 zł.

Dowód: zeznania K. W. – k- 33-34, 612v.

A. S. – k- 35-36, 612

B. P. – k- 43-44, 611v.-612

notatka urzędowa – k- 1-2

protokół przeszukania, spis i opis rzeczy – k- 15-17, 36-39

protokół oględzin – k- 60-61

opinia biegłego sadowego M. M. (2) – k- 733-765

W dniu 28.05.2014r. M. W. odebrał z KPP w Ś. samochód oraz części karoserii, a w dniu 29.05.2014r. K. S. odebrała elementy wyposażenia pochodzące ze skradzionego jej samochodu.

Dowód: zeznania M. W. – k- 120-121, 612v.

K. S. – k- 126-127, 626

pokwitowania – k- 125, 128

Ł. C. ma obecnie 30 lat, posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu technik robót wykończeniowych, utrzymywał się z prac dorywczych uzyskując dochody ok. 1500 zł, w okresie od 02.03.2015r. do 02.03.2016r. pracował w firmie PHU (...) uzyskując wynagrodzenie 1200 zł miesięcznie, jest kawalerem, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu, posiada pozytywną opinię środowiskową, był karany sądownie.

Dowód: dane osobo – poznawcze – k – 504, 573v.-574

dane o karalności – k – 778-779

wywiad środowiskowy – k- 716

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się zakupu samochodu marki V. (...) w dniu 26.11.2013r. w Ś. i wyjaśniał, że kupił go od nieznanego mu mężczyzny za 4000 zł, zamierzał rozebrać auto na części i je sprzedać, przekazał pieniądze i poszedł po auto na ul. (...) na parking wzdłuż ulicy, udał się tym autem na ul. (...) do wynajmowanego garażu. Przyznał, że w 2013r. kupił 10 samochodów rok prod. od 2006 do 2009, każdy za kwotę 4-5 tys. zł, wszystkie zdemontował i sprzedął za pośrednictwem a. posługując się (...), nabywał je od jednego mężczyzny, zawsze na ul. (...). Oprócz C. kupił jeszcze A. (...) koloru czarnego, A. (...) ciemny granat, A. (...) szare, A. (...) srebrne, F. (...) czarny, A. (...) białe, B. (...) szare, B. (...) ciemny granat lub czarny, V. (...) czarny. Nie pamięta nr rej. tych aut. Poszycie z P. (...) kupił na a. (k- 48-49).

Składając kolejne wyjaśnienia (k- 69-71) oskarżony wyjaśniał, że z mężczyzną, który przyprowadzał mu samochody do rozbiórki kontaktował się telefonicznie, nigdy nie miał do niego nr telefonu, zawsze on dzwonił, nie zna tego mężczyzny, nie wie gdzie mieszka, na kupno części samochodowych i handel wziął w dniu 28.06.2012r. kredyt 45000 zł w G. (...) Bank.

Oskarżony przyznał się do zakupu części samochodowych wskazanych w zarzutach oraz V. (...), wyjaśniał też (k- 135-136, 487-488), że nie ma zarejestrowanej działalności gospodarczej, kupował samochody, które rozbierał na części i części sprzedawał za pośrednictwem a., odmówił podania od kogo je kupował.

W dniu 27.06.2014r. (k-498-499) po przedstawieniu zarzutów dot. nabycia samochodów oskarżony nie podtrzymał dotychczasowych wyjaśnień, podał, że w całości kupił tylko V. (...), a jeśli chodzi o pozostałe samochody to jedynie kupił części do nich i potem handlował tymi częściami, był zmuszany przez policję podczas pierwszego przesłuchania do przyznania się, bity, wieszano go na jakimś haku, potem w Ś. przeczytano mu zarzuty i je podpisał.

Na rozprawie przed Sądem (k- 573v.574, 782) oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień, nie podtrzymał wyjaśnień z k- 48-49, bo został zmuszony przez policjanta, podduszany, miał worek na głowie, podtrzymał pozostałe wyjaśnienia. podał, że garaż na ul. (...) wynajmował, nie wie od kogo, od p.

K., miał umowę najmu, płacił 1000 zł na miesiąc, nie przypomina sobie jak nazywał się mężczyzna, który sprzedawał mu samochody. Oskarżony następnie odmówił odpowiedzi na jakiegokolwiek pytania.

Sąd zważył:

Ł. C. stanął pod zarzutem popełnienia osiemnastu czynów z art. 291§1 kk, jednakże zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania, że oskarżony dopuścił się przestępstw opisanych w punktach od I do XI i od XIII do XVIII aktu oskarżenia i w tym zakresie Sąd nie podzielił stanowiska oskarżyciela publicznego uniewinniając oskarżonego. Natomiast materiał ten nie pozostawił wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego w zakresie przypisanego mu w punkcie II części dyspozytywnej wyroku czynu z art. 292§1 kk.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na nie budzących zastrzeżeń co do ich zgodności z rzeczywistym przebiegiem wydarzeń zeznaniach świadków – właścicieli i użytkowników samochodów, które zostały skradzione: H. K., M. K. (1), P. S. (1), M. N. (1), J. W., K. S., B. M., M. S., M. F., B. K., G. P. (1), A. J., W. U., K. B., A. N., A. W., G. S. i M. W., którzy w szczegółowy sposób opisali okoliczności w jakich ujawnili kradzieże samochodów, jak również wskazali ich cechy szczególne, wyposażenie i przedmioty znajdujące się w ich wnętrzu, a także świadków - funkcjonariuszy Policji uczestniczących w zatrzymaniu oskarżonego oraz przeszukaniu i oględzinach wynajmowanych przez niego pomieszczeń: K. W., A. S. i B. P., a także na dowodach z dokumentów wskazanych w stanie faktycznym, w tym w szczególności protokołach przeszukań, oględzin oraz opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny maszyn, urządzeń i pojazdów M. M. (2).

Zeznania w/w świadków są szczegółowe i konsekwentne, nie budzą żadnych wątpliwości co do ich zgodności z rzeczywistym przebiegiem wydarzeń i jako takie zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności.

Opinia wydana w sprawie przez biegłego sądowego M. M. (2) jest szczegółowa, pełna, została sporządzona przez osobę posiadającą wymagane kwalifikacje, a fachowości wydającego ją biegłego nie sposób zakwestionować.

W sprawie do okoliczności bezspornych należy zaliczyć kradzieże samochodów opisanych w stanie faktycznym uzasadnienia i opisane przez świadków okoliczności, w jakich doszło do tych zdarzeń, jak również zakup przez oskarżonego samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), wartości 30000 zł, skradzionego w dniu 18.11.2013r. na terenie W. i ujawnienia tego auta, częściowo zdemontowanego, w garażu wynajmowanym przez oskarżonego w Ś. przy ul. (...), a ponadto ujawnienie w tymże garażu oraz w hali w Wiśniowej części samochodowych, elementów karoserii oraz dokumentów pochodzących z aut skradzionych na terenie kraju w okresie od dnia 03.05.2012r. do dnia 11.11.2013r. Poza sporem pozostaje też ustalona przez biegłego sądowego wartość rynkowa tychże części, elementów, wklejek i dokumentów.

Powyzsze okoliczności wynikają z zeznań przesłuchanych w toku postępowania świadków oraz dowodów przywołanych w stanie faktycznym uzasadnienia, nie były kwestionowane przez strony w toku postępowania i w tym też zakresie Sąd uznał je w całości za udowodnione.

Oskarżony w złożonych w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnieniach przyznał, że w 2013 roku zakupił od nieznanego mu mężczyzny 10 samochodów z roku produkcji od 2006 do 2009, za każdy z nich zapłacił od 4000-5000 zł, miał je następnie zdemontować, a części sprzedać za pośrednictwem a.. Oskarżony wskazał tylko marki tych samochodów i ich kolory. Przyznał także i szczegółowo opisał okoliczności zakupu samochodu marki V. (...). W tym też zakresie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, mimo późniejszego ich niepodtrzymania (za wyjątkiem zakupu V. (...)) z powodu jakże wątpliwych i nierealnych przyczyn (wieszanie na haku, zakładanie worka na głowę, itp.). Jednakże już tutaj wskazać należy, że w zakresie nabycia przez oskarżonego w/w samochodów (za wyjątkiem V. (...)) nie uzyskano w toku postępowania żadnych dalszych informacji i danych pozwalających na ich identyfikację i ustalenie, że są to te właśnie samochody, które wymieniono następnie w postawionych oskarżonemu zarzutach jako nabyte przez niego, a pochodzące z kradzieży.

W dalszych wyjaśnieniach oskarżony przyznał się do zakupu części samochodowych wymienionych w postawionych mu w postępowaniu przygotowawczym zarzutach podając, że następnie handlował nimi, zaś w całości kupił tylko V. (...). Z uwagi na odmowę składania wyjaśnień przez oskarżonego oraz odmowę odpowiedzi na jakiegokolwiek pytania (na etapie postępowania sądowego) niemożliwym było ustalenie kiedy, w jakich okolicznościach i za jaką cenę poszczególne z tych części zostały przez oskarżonego nabyte (wklejki producenta, czy książka serwisowa nie mają wartości materialne, co ustalił biegły w swojej opinii). Wobec braku odmiennego materiału dowodowego, który mógłby skutecznie podważyć powyższe twierdzenia oskarżonego, Sąd uznał je za wiarygodne. Również wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego dotyczące wynajmowania garaży przy ul. (...).

Do zeznań złożonych przez J. C. Sąd nie mógł się ustosunkować, ponieważ świadek skorzystał z przysługującego mu prawa odmowy składania zeznań.

Sąd pominął też pozostałe dowody wskazane w akcie oskarżenia, ponieważ bądź nie dotyczą przedmiotowej sprawy, bądź nie przyczyniają się do jej rozstrzygnięcia.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, że oskarżony swoim zachowaniem nie wyczerpał ustawowych znamion czynów opisanych w punktach od I do XI i od XIII do XVIII aktu oskarżenia i niemożliwym stało się przypisanie mu sprawstwa w tym zakresie.

W określającym podstawowy typ paserstwa art. 291§1 kk występują cztery alternatywnie ujęte formy wykonawcze tego przestępstwa: nabycie, pomoc w zbyciu, przyjęcie lub pomoc w ukryciu. Przez „nabycie rzeczy” uzyskanej za pomocą czynu zabronionego należy rozumieć dokonanie transakcji zmierzającej do uzyskania przez pasera od zbywcy przedmiotu tej transakcji w zamiarze postępowania z nią jak właściciel (z reguły jest to kupno, ale może być również zamiana bądź przyjęcie darowizny). Należy podkreślić, że paser, jako nabywca rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, który działa w złej wierze, nie uzyskuje własności rzeczy (zob.: wyrok SN z dnia 12.11.1986r., II KR 315/86, OSNKW 1987, nr 7-8, poz. 67). „Nabycie” oznacza uzyskanie przez sprawcę władztwa nad rzeczą od osoby nią bezprawnie władającej, za jej zgodą. Zachowanie to może mieć tylko formę działania. Paserstwo w typie podstawowym jest przestępstwem umyślnym, a zatem do odpowiedzialności sprawcy konieczna jest jego wiedza, że rzecz pochodzi z czynu zabronionego (zamiar bezpośredni), albo uświadamianie sobie tej możliwości i godzenie się z nią (zamiar ewentualny). Natomiast czynności wykonawcze paserstwa w postaci nabycia rzeczy, pomocy do jej zbycia, przyjęcia i pomocy do ukrycia wymagają niewątpliwie zamiaru bezpośredniego (zob. Andrzej Marek - Komentarz do art. 291 Kodeksu karnego; Marek Kulik - Komentarz do art. 291 Kodeksu karnego, Lex; Ewa Monika Guzik – Makarczyk, Emil Pływaczewski - Komentarz do art. 291 Kodeksu karnego, Lex Omega).

Świadomość pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego musi istnieć w chwili dokonywania przestępstwa paserstwa, a więc w momencie nabywania, przyjmowania lub pomocy do zbycia lub ukrycia tej rzeczy przez sprawcę (por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 662; J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 423-424; J. Wojciechowski, Kodeks karny..., s. 506). Świadomość tę należy oceniać na podstawie znanych osobie nabywającej te rzeczy (...) okoliczności związanych z czasem przed popełnieniem czynu lub z czasem jego dokonywania. Świadomości tej nie należy ustalać na podstawie faktów, które nastąpiły po dokonaniu czynu, jeżeli z faktów tych nie można wyciągnąć poprawnego pod względem logicznym i zgodnego z zasadami doświadczenia życiowego wniosku o istnieniu okoliczności świadczących o świadomości pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego w chwili dokonywania czynu opisanego w art. 291 kk (zob.: wyrok SN z 17.11.1972r., II KR 162/72, OSNKW 1973, nr 4, poz. 46, Lex Omega). Do oceny przestępstwa paserstwa określonego w art. 291 kk nie jest konieczne ustalenie podmiotowego związku między sprawcą paserstwa a sprawcą czynu zabronionego, za pomocą którego rzecz została uzyskana. Wystarczy zatem obiektywne stwierdzenie przestępczego pochodzenia rzeczy oraz ustalenie umyślności działania sprawcy, opartej na świadomości takiego pochodzenia tej rzeczy (zob.: wyrok SA w Poznaniu z 23.04.1996r., II Aka 46/96, OSA 1997, z. 5, poz. 19 oraz głosę do tego orzeczenia J. Satki: Palestra 1997, z. 7-8, s. 216 i n.; wyrok SA w Krakowie z 22.09.1994r., II Akr 141/94, KZS 1994, z. 10, poz. 14; Małgorzata Dąbrowska – Kardas, Piotr Kardas - Komentarz do art. 291 Kodeksu karnego, Lex Omega).

Bez wątplenia więc czyn z art. 291§1 kk jest przestępstwem umyślnym, zatem do odpowiedzialności oskarżonego konieczne było ustalenie, że wiedział o tym, iż nabywane przez niego rzecz pochodzi z czynu zabronionego, albo uświadamiał sobie taką możliwość i godził się z nią. Przeprowadzone w sprawie postępowanie i zebrany materiał dowodowy nie dostarczył żadnych podstaw do ustalenia, że oskarżony nabył właśnie te samochody, które zostały wskazane w poszczególnych zarzutach, a także że nabył je w okolicznościach i przy wiedzy w tych zarzutach wskazanej. Oskarżony przyznał, że nabył samochody (10 aut), podał ich marki i kolory (tylko!), jednakże nie sposób przypisać zarówno podane marki jak i kolory do marek i kolorów aut skradzionych poszczególnym pokrzywdzonym. W stanie faktycznym uzasadnienia Sąd szczegółowo opisał każdy z samochodów, podając markę, rok produkcji, kolor i inne dane umożliwiające ich identyfikację, lecz żaden z tych samochodów nie odpowiada tym podawanym przez oskarżonego. Natomiast z samego faktu znalezienia w czasie przeszukania pomieszczeń wynajmowanych przez oskarżonego części samochodowych, dokumentów znajdujących się w autach (co wynika z zeznań świadków), a także wkłerek producenta, nie sposób wyprowadzić wniosku, że całe auta w tych pomieszczeniach się znajdowały, a tym bardziej, że oskarżony nabył te właśnie całe samochody, a następnie rozebrał je na części pozostawiając sobie przykładowo wkłeki producenta.

Niemożliwym również było przyjęcie, że te właśnie części z samochodów zostały przez oskarżonego nabyte w okolicznościach pozwalających na bezsprzeczne ustalenie jego wiedzy czy świadomości co do ich przestępczego pochodzenia. Nie ustalono bowiem w jakich okolicznościach zostały nabyte, od kogo, za jakie ceny, co nie pozwala działaniu oskarżonego przypisać znamion przestępstwa z art. 291§1 kk. Świadomość pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego musi bowiem istnieć w chwili dokonywania tego czynu, a nie może być ustalana na podstawie faktów, które nastąpiły po jego dokonaniu. Z faktu znalezienia części, elementów, dokumentów ze skradzionych samochodów w w/w pomieszczeniach nie sposób wyprowadzić poprawnego pod względem logicznym i zgodnego z zasadami doświadczenia życiowego wniosku o istnieniu okoliczności świadczących o wiedzy czy świadomości oskarżonego co do pochodzenia tych rzeczy z czynu zabronionego w momencie ich nabywania przez niego.

Niemożliwym było również – ponownie z powodu braku materiału dowodowego potwierdzającego poniższe okoliczności - ustalenie i przyjęcie odpowiedzialności oskarżonego ewentualnie z art. 292§1 kk co do czynów z punktu od I do XI i od XIII do XVIII aktu oskarżenia, a więc tzw. paserstwa zawinionego nieumyślnie, które zachodzi, gdy sprawca na podstawie towarzyszących jego czynowi okoliczności powinien i może przypuszczać, że rzecz, którą nabywa, pomaga w zbyciu, przyjmuje lub pomaga w jej ukryciu, pochodzi z czynu zabronionego, bowiem nie ustalono, że oskarżony nabył te właśnie wskazane w zarzutach samochody lub części z tych samochodów, w jakich okolicznościach i w jakich cenach.

W tak ustalonym stanie faktycznym i w konsekwencji powyższych rozważań niemożliwym było przyjęcie, że Ł. C. popełnił zarzucane mu przestępstwa z art. 291§1 kk opisane w punktach I do XI i od XIII do XVIII aktu oskarżenia, co skutkowało musi niewinnieniem oskarżonego. Orzeczenie o kosztach sądowych w tym zakresie zostało oparte na art. 632 pkt 2 kpk.

Odnosnie czynu opisanego w punkcie XII części wstępnej wyroku materiał dowodowy dostarczył wymaganych podstaw do przyjęcia, że oskarżony w okresie od dnia 18.11.2013r. do dnia 27.11.2013r. w Ś., woj. (...), nabył od nieustalonej osoby za kwotę 4.000 złotych samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), numerze VIN: (...), o wartości 30000 złotych, o którym na podstawie okoliczności towarzyszących nabyciu powinien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą przestępstwa kradzieży.

Okoliczności nabycia przedmiotowego samochodu przez oskarżonego (od nieznanego mu mężczyzny, na parkingu, na ulicy), a także sposób zapłaty za to auto (gotówką), czy w końcu nabycie samochodu tego rodzaju za taką cenę przy braku potwierdzenia zapłaty i nieprzekazaniu dokumentów samochodu nabywcy, nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że oskarżony powinien i mógł przypuszczać, że pojazd ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego. Brak było jednak podstaw do przypisania oskarżonemu umyślności działania, a tym samym ustalenia jego sprawstwa w tym zakresie z art. 291§1 kk, gdyż wiedza lub świadomość pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego musi istnieć u sprawcy w chwili dokonywania tego czynu, zaś niedopuszczalne jest jej ustalanie na podstawie faktów, które nastąpiły

już po jego dokonaniu. Wymaganej w tym zakresie wiedzy czy świadomości Ł. C., a więc umyślności jego działania niezbędnej przy czynnie z art. 291§1 kk, we wskazanym momencie w toku postępowania nie ustalono.

Rozważając nad wymiarem kary Sąd miał na uwadze wskazania zawarte w art. 53 kk. Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności Sąd miał też na względzie cele wychowawcze - w zakresie kształtowania właściwej postawy i krytycznego stosunku do własnego czynu, oraz zapobiegawcze - w zakresie skutecznego odstraszenia przed powrotem na drogę przestępstwa, które kara ma osiągnąć wobec oskarżonego, ale także cele prewencji ogólnej zwłaszcza w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. Jako okoliczności obciążające oskarżonego niewątpliwie należy uznać powszechność podobnych przestępstw i ich szczególnie negatywny wydzźwięk, a także uprzednią karalność oskarżonego.

Mając powyższe na względzie Sąd wymierzył oskarżonemu, choć przepis art. 291§2 kk powala na orzeczenie kar łagodniejszych rodzajowo, karę 6 miesięcy pozbawienia wolności uznając, że w tym wymiarze jest ona współmierna do charakteru popełnionego przestępstwa, jego społecznej szkodliwości oraz spełni swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, a przy tym nie może być w żadnym razie, zwłaszcza biorąc pod uwagę zagrożenie karą za tego rodzaju przestępstwo, uznana za nadmiernie surową czy nieadekwatną do wskazanych powyżej okoliczności.

Sąd uznał też, że wobec oskarżonego możliwym jest postawienie pozytywnej prognoza kryminologiczno - społecznej i oskarżony powstrzyma się od kolejnego naruszania prawa. Zdaniem Sądu groźba zarządzenia kary w 2 - letnim okresie próby skutecznie powstrzyma oskarżonego od podejmowania działań mogących naruszać porządek prawny, dlatego Sąd orzekł jak w punkcie III części dyspozytywnej wyroku.

Sąd odpowiednio w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, w wypadku jej wykonania, okres zatrzymania w sprawie.

Wskazać tutaj należy, iż w czasie orzekania przez Sąd w związku z nowelizacją ustawy Kodeks karny z dniem 01.07.2015r., koniecznym było ustalenie i zastosowanie - zgodnie z treścią art. 4 kk - ustawy względniejszej dla sprawcy. Wskazać należy, iż zarówno brzmienie przepisu art. 292§1 kk, jak również zagrożenie karą, nie uległy zmianie. Natomiast zmianie uległy zasady oraz podstawy skorzystania z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary określone w art. 69 kk i 70 kk. Porównując uregulowania obowiązujące w tym zakresie w czasie popełnienia przez oskarżonego przestępstwa oraz w czasie orzekania przez Sąd wskazać należy, iż przepisami niewątpliwie względniejszymi dla sprawcy są przepisy obowiązujące do dnia 30.06.2015r., choć przepisy obowiązujące obecnie tj. od dnia 01.07.2015r. pozwalają na określenie krótszego okresu próby (pod roku do lat 3), natomiast pozostałe instytucje związane z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, w tym w szczególności treść art. 72§1 kk i obligatoryjność orzeczenia obowiązku probacyjnego jest niewątpliwie niekorzystna dla oskarżonego.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd w punkcie V części dyspozytywnej wyroku orzekł o kosztach sądowych, zasądzając je proporcjonalnie (w 1/18) od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa, jednocześnie wymierzając oskarżonemu opłatę na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z 23.06.1073r. o opłatach w sprawach karnych i uznając, iż uiszczenie powyższych kosztów i opłaty przez oskarżonego nie będzie dla niego zbyt uciążliwe.